

Žal. úřad opřel své rozhodnutí o předpis § 4. zák. čl. XXI : 1898 (má správně znít § 59 zák. čl. XIX : 1907, jenž ukládá nemoc. pokladnám, aby nahradily celé útraty ošetřování a zaopatření svých členů v nemocnicích do 28 dnů ve výměře dle poslední třídy.

Vývody stížnosti zahrocují se v tyto dvě námitky: 1. že se podává z § 50 zák. čl. XIX : 1907 a základních zásad o sociálním pojištění, že podpůrná povinnost pokladny týká se výhradně členů nemocných, kdežto porod není ve smyslu nemocenského zákona nemocí, 2. že náklady nemocničního ošetření v případě porodu a nemocí s ním souvisejících hradí podle § 3, lit. e) zák. čl. XXI : 1898 Zemský fond pro ošetřování nemocných.

A d 1. Názoru, že nemoc. zákon nepovažuje za onemocnění jakýkoli porod, — byť i abnormálně probíhající, — nelze přisvědčiti. Stížnost tu přehlíží ustanovení § 50 č. 1 novelisovaného zák. čl. XIX : 1907, jenž zaručuje členům nemoc. pokladen od počátku nemoci zdarma lékařskou pomoc, čítajíc v to pomoc při porodu a přispění báby, z čehož plyne, že zákon pomoc při porodu a přispění báby klade na roveň lékařské pomoci nemocnému. Cit. § 50, vypočítáváje druhy podpor pojištěncům přináležejících — a k těm patří i podpory šestinedělek — činí tak, aby blíže vymezil »předmět pojištění označeného v § 1.« (arg. znění § 50, odst. 1.), tento § 1 pak mluví o pojištění »pro případ nemoci«, zákon tudíž mezi případy nemoci zahrnuje i šestineděli. Pro posouzení vztahů nemoc. zákona jsou však rozhodna pojmová kritéria tohoto zákona. Nemůže proto stížnost právem vyloučiti použití § 59 zák. čl. XIX z r. 1907 na daný případ všeobecnou úvahou, že porod není nemocí. Že by tu nebyly ostatní předpoklady cit. § 59, stížnost netvrdí.

A d 2. Předpis § 3, lit. e) zák. čl. XXI : 1898 stanoví, že ošetrovací výlohy rodiček, v nemocnici porodivších, jakož i nemluvňat, hradí Zemský fond pro ošetřování nemocných. Předpis ten pro obor nemoc. pojištění na Slov. zbaven platnosti šem 206 zák. čl. XIX : 1907. Názor tento vyslovil nss již ve svém nálezu Boh. 5371 adm. Nemůže se proto stěžující si pokladna tohoto předpisu právem dovolávat.

Stížnost bylo proto zamítnouti, aniž bylo třeba se zabývatí otázkou, jaký význam pro předmětný spor má okolnost, že pokladna sama poukázala svou členku Hermínu J. na své útraty do jmenované nemocnice.

### Č. 5863.

**Nemocenské pojišťování (Slovensko):** Předpis § 3 lit. c) zák. čl. XXI : 1898, že polovinu nákladů spojených s obranou proti prudce nakažlivým nemocem hradí zemský fond pro ošetřování nemocných, nezavazuje nemocenskou pokladnu povinnosti hraditi za svého člena útraty nemocničního ošetřování podle zák. čl. XIX : 1907.

(Nález ze dne 14. září 1926 č. 18.559).

Prejudikatura: Boh. 5371 adm.

Věc: Okresní dělníky pojišťující pokladna v Trenčíně proti župnímu úřadu v Turč. Sv. Martině o náhradu léčebného.

Výrok: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.



**D ů v o d y:** Okr. úřad v Trenčíně výměry z 25. května 1925 uznal stěžující si pokladnu dle § 59 zák. čl. XIX z r. 1907 povinnou nahraditi všeobecné župní nemocnici v Trenčíně ošetrovací náklady za léčení Kateřiny K. a Tomáše T. v podstatě z důvodu, že názor pokladny, že dle § 3 zák. čl. XXI : 1898 okr. nemoc. pokladna povinna jest hraditi za svého člena, léčeného na rychlonakažlivou nemoc jen jednu polovinu ošetrovacích nákladů, jest nesprávný, poněvadž cit. § 3 nebyl zachován šem 206 zák. čl. XIX : 1907, tak že pokladna jest povinna platiti náklady ty v plném obnose, jako za jinou nemoc.

Nař. rozhodnutími župní úřad v Turč. Sv. Martině odvoláním pokladny do těchto výměrů nevyhověl a potvrdil tyto poměry z důvodů v nich uvedených a ve smyslu nař. min. zdrav. ze 6. února 1925.

O stížnostech uvážil nss toto:

Žal. úřad opřel svá rozhodnutí o předpis § 59. zák. čl. XIX : 1907, jenž ukládá okr. nemocenským pokladnám na Slov. hraditi náklady ošetření a zaopatření onemocnělých členů ve veř. nebo práva veřejnosti požívajících nemocnicích ve výměru dle poslední třídy na dobu 4 týdnů. Stěžující si pokladna připouští, že jsou splněny předpoklady tohoto předpisu, namítá jen, že jest osvobozena od náhradní povinnosti ohledně jedné poloviny těchto nákladů předpisem § 3 zák. čl. XXI : 1898, jenž pod lit. c) stanoví, že jednu p o l o v i n u nákladů spojených s obranou proti rychlenakažlivým nemocem — kromě cholery a moru — nese Zemský fond pro ošetrování nemocných.

Stížnostem nelze přisvědčiti. Otázkou, zda a pokud citovaný § 3 byl dotčen zák. čl. XIX : 1907, zabýval se nss již ve svém nál. Boh. 5371 adm., kdež vyslovil právní názor, že z ustanovení § 206 zák. čl. XIX : 1907, jenž výslovně zachovává vedle ustanovení v tomto zákoně obsažených ze zák. článku XXI : 1898 nadále v platnosti jen § 9., plyne, že ostatní předpisy zák. čl. XXI : 1898 vedle předpisů zák. čl. XIX : 1907 neplatí, čili, že zák. čl. XIX : 1907 připouští ze zásady § 59 pouze výjimku stanovenou citovaným šem 9. Na tomto názoru právním trvá nss i v tomto případě. Z právního hlediska tuto vysloveného se podává pro daný případ, že se stěžující pokladna nemůže právem dovolávati předpisu § 3, lit. c) zák. čl. XXI : 1898 a nelze proto shledati nezákonným, když žal. úřad opřel nař. rozhodnutí o předpis § 59 zák. čl. XIX : 1907 a odmítl použití předpisu § 3 zák. čl. XXI : 1898.

#### Č. 5864.

**Státní zaměstnanci (Slovensko):** O povinnosti býv. uherských zaměstnanců správy justiční převzatých do služeb čsl. vrátiti státu čsl. nesplacené zálohy nákupní, poskytnuté jim před 28. říjnem 1918 býv. státem uherským.

(Nález ze dne 14. září 1926 č. 18.566).

**V ě c:** Michal F., Isidor T. a Karel I. v Ž. proti ministerstvu spravedlnosti o vrácení nákupní zálohy.

**V ý r o k:** Stížnosti se zamítá ji jako bezdůvodné.